

Klausen), at det saa at sige vil blive en Betingelse for, at Lovforslaget kan gennemføres efter Bestemmelsen, at Opfyldningen anbringes saa langt inde i Kanalen, at den ikke er udsat for direkte Paa-virkning fra Vesterhavet, altsaa nogle Hundrede Meter længere inde, hvor Grunden er mindre dyb, og hvor man kan arbejde forholdsvis roligt. I saa Fald kan man, naar man vælger de rigtige Metoder, med fuld Sikkerhed garantere for, at Lukningen vil kunne udføres. Hvis man derimod klamrer sig til det Sted, hvor man har arbejdet hidtil, bliver Forholdet det, at man i Virkeligheden bygger paa Kronen af en ret høj og forholdsvis smal Vold, hvorfra Havbunden i alt Fald paa eet Sted skraaner ret stejlt ned til Dybder, som Vesten for Moleparret er ca. 28 Meter, hvilket svarer til Højden af et 7-Etages Hus. Man kommer altsaa til at arbejde under ganske overordentlig faretruende og vanskelige Forhold, man fortsætter Kampen mod alle de Kræfter, man hidtil ikke har kunnet kæmpe imod. Det er tidligere paavist, hvor forfejlet alle de Arbejder, man hidtil har udført, i Grunden var, hvorledes Vesterhavet skyllede mere eller i alt Fald lige saa meget bort som det, Ingeniørerne kunde fylde i. Fortsætter man paa samme Sted, vil der derfor være al Sandsynlighed for, at man vil komme til at arbejde og arbejde og ikke faa Lukningen gennemført. I Virkeligheden er dette i Grunden udtalt ogsaa af den ledende Ingeniør, Ingeniør Holm. Han har stærkt betonet den store Fare, der er under selve Arbejdets Udførelse, men dertil kunde føjes, at hvis man vedbliver at arbejde paa det Sted, bliver Faren ikke alene ved at være lige stor, saa længe man arbejder, men selv efter at Lukningen er fuldført, vedbliver der at være Fare til Stede endnu i nogen Tid, man er ikke derved sikret imod, at Stormflod ikke kan vælte det hele. Anderledes, hvis man arbejder længere inde i Kanalen, der vil ethvert Fremskridt i Arbejdet i høj Grad formindske Mængden af det gennemstrømmende Vand, og der er der ogsaa Mulighed for at foretage den nødvendige Bundsikring i fornøden Udstrækning, hvad der ikke en Gang er Plads til ved Kanalens Udløb i Vesterhavet. For mig staaer det saaledes, at det er en Betingelse for, at man kan være vis paa at faa Arbejdet udført i alt Fald uden ganske overvældende store Bekostninger. Jeg kunde have været tilbøjelig til at stille Ændringsforslag, der slog det fast, men jeg har opgivet denne

Tanke og vil nøjes med at bringe den stærkt frem her i Salen. Jeg kan tilføje, at min Gruppe fuldt ud slutter sig dertil, og derefter kan jeg paa Gruppens og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse. Jeg indser ikke, at der er nogen Grund til at sende det i Udvalg, det ligger klart belyst, det vigtigste er, at man ikke lægger Hindringer i Vejen for, at Sagen kan bringes ind i et sundt og betryggende Spor.

Hermed kunde jeg egentlig have sluttet, idet selve Forslaget ikke opfordrer til yderligere Udtalelser, men der er kommet saa mange Momenter frem i det andet Ting, og der er talt saa meget om den endelige Løsning, at jeg maa anse det for rigtigt ogsaa at fremsætte nogle Udtalelser derom. De Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, siger jo klart, at man har ladet sig belære af Forholdene, og at man nu forlader de fejlagtige Ideer, man hidtil har kæmpet for, og gaar over til et andet Princip. Man tænker sig i det væsentlige den endelige Løsning udført efter det Forslag, som i forrige Samling var fremsat her under Betegnelsen Forslag 5. Jeg ved, at der staaer Forslag 2 i selve Teksten, men Forholdet er det mærkelige, at hvis det ikke stod der saa tidt, vilde jeg tro, det nærmest var en Trykfejl. Sammenligner man det nu foreliggende Lovforslag med det oprindelige Forslag 2 fra i Fjor, vil man se, at det ikke alene er modificeret, men er principielt forskelligt fra eller modsat det gamle Forslag 2. Det gamle Forslag 2 havde ligesom alle de andre Forslag med Undtagelse af Forslag 5 det Princip, at Gennemløbet mellem Fjorden og Havet skulde være aabent, og at man i det hele taget skulde tilvejebringe en stadig uhindret Vekselvirkning mellem Vesterhavet og Ringkøbing Fjord. Det eneste Forslag, som bekæmpede dette Princip, var Forslag 5, som foreslog, at man skulde gøre sig til Herre over dette Gennemløb ved Hjælp af Sluseanlæg. Det er det nye Princip, som er fremsat her, at man skal gøre sig til Herre over Vandstanden i Ringkøbing Fjord. Hvorledes denne Vandstand skal være, om man straks eller saa hurtigt som muligt vil udnytte Muligheden for en Sænkning, eller man vil holde den noget højere, kan man lade Beboerne raade for, ved det aabne Gennemløb er man derimod prisgivet. Ser man paa det foreliggende Forslag, er det i Modsætning til Forslag 2 netop et Forslag, som knæsætter dette Princip, at man skal gøre sig til Herre